

Кафедра дитячих інфекційних хвороб

ЗАТВЕРДЖУЮ



РОБОЧА НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ

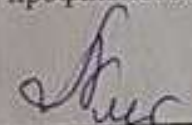
«Сучасні питання діагностики, лікування та диференційної діагностики інфекційних хвороб зі синдромом екзантеми у дітей».

підготовки фахівців третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
кваліфікації «Доктор філософії (PhD)»
галузі знань 22 «Охорона здоров'я»
спеціальність 228 «Педіатрія»

Обговорено та ухвалено
на методичному засіданні кафедри
дитячих інфекційних хвороб
Протокол № 225
від 18 лютого 2021р.
Завідувач кафедри

Затверджено
профільною методичною комісією
з педіатричних дисциплін
Протокол № 2
від 22 березня 2021 р.
Голова профільної методичної комісії


Доц. Литвин Г.О.


Проф. Беш Л.В.

ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО

Кафедра дитячих інфекційних хвороб

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з наукової роботи ЛНМУ
імені Данила Галицького
професор А.Й. Наконечний

_____ р.

РОБОЧА НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ

**«Сучасні питання діагностики, лікування та диференційної діагностики
інфекційних хвороб зі синдромом екзантеми у дітей».**

**підготовки фахівців третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
кваліфікації «Доктор філософії (PhD)»
галузі знань 22 «Охорона здоров'я»
спеціальність 228 «Педіатрія»**

Обговорено та ухвалено
на методичному засіданні кафедри
дитячих інфекційних хвороб
Протокол № 225
від 18 лютого 2021р.
Завідувач кафедри

Затверджено
профільною методичною комісією
з педіатричних дисциплін
Протокол № 2
від 22 березня 2021 р.
Голова профільної методичної комісії

Доц. Литвин Г.О.

Проф. Беш Л.В.

РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ:

канд. мед. наук, доцент, завідувач кафедри дитячих інфекційних хвороб Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького Литвин Г.О.

канд. мед. наук, доцент, кафедри дитячих інфекційних хвороб Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького Дибас І.В.

РЕЦЕНЗЕНТ: доктор мед. наук, професор, завідувач кафедри пропедевтики педіатрії та медичної генетики Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького Личковська О.Л.

ВСТУП

Програма вивчення навчальної дисципліни «Сучасні питання діагностики, лікування та диференційної діагностики інфекційних хвороб з синдромом екзантеми у дітей» відповідно до Стандарту вищої освіти підготовки фахівців *третього (освітньо-наукового) рівня* вищої освіти з підготовки доктора філософії (Ph.D.) галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 228 Педіатрія

Опис навчальної дисципліни (анотація)

Навчальна дисципліна «Сучасні питання діагностики, лікування та диференційної діагностики інфекційних хвороб з синдромом екзантеми у дітей»:

Реалізується за індивідуальною освітньою траєкторією (індивідуальні тематично-календарні плани) або аналогічно в малих групах, шляхом поєднаного виконання практичної і теоретичної підготовки; індивідуальна робота з викладачами за індивідуальним навчальним планом, забезпечує умови доступності для навчання осіб з особливими освітніми потребами. Можливість формування здобувачем вищої освіти ступеня доктора філософії індивідуальної освітньої траєкторії зважаючи на особливості науково-дослідного проекту та кар'єрних перспектив.

а) Екзантемні інфекції були і залишаються однією з пріоритетних проблем медицини в усьому світі. Так, Україна входить до числа 14 країн Європейського регіону, де кір та краснуха дотепер залишаються ендемічними. У 2015 році покриття першою дозою вакцини проти кору, краснухи та паротитної інфекції в Україні становило лише 56%. Схожа ситуація була у країнах Європи та світу загалом. Як результат, у 2017-2018 рр. світ зазнав наймасштабнішої епідемії кору за останні десятиліття. На сучасному етапі зросла питома частка хворих на середньотяжкі та тяжкі форми екзантемних інфекцій, збільшилась кількість ускладнень, зокрема з боку ЦНС, типових для даної групи захворювань. У зв'язку з зростанням кількості неімунного населення змінилась вікова структура хворих, значно зросла частка хворих дітей першого року життя. Слід зазначити, що низка інфекційних, зокрема, антропо-зоонозних захворювань, гельмінтозів, та неінфекційних (онкогематологічних, дерматологічних захворювань) також супроводжується появою екзантемних проявів.

В умовах складної екологічної ситуації та соціально-побутових проблем сьогодення почастишали випадки токсико-алергічних уражень шкіри.

б) Вищесказане зумовлює потребу у диференційній діагностиці екзантемних

інфекційних хвороб з клінічно подібними захворюваннями.

Таким чином, лише чітка послідовність оволодіння знаннями та проведення тісної міждисциплінарної інтеграції навчальних дисциплін дозволять сформувати достатнє професійне підґрунтя у слухачів навчальної дисципліни «Сучасні питання діагностики, лікування та диференційної діагностики інфекційних хвороб з синдромом екзантеми у дітей» для вирішення проблеми елімінації екзантемних інфекцій.

Структура навчальної дисципліни

Назва навчальної дисципліни	Кре ди ти	Годин и	Вид заняття (години)			
			Лекції	Семіна- ри	Практич- ні заняття	Самостій- на робота
Сучасні питання діагностики, лікування та диференційної діагностики інфекційних хвороб з синдромом екзантеми у дітей.	3	90	8*/0°	8*/16°	28	46

Примітки: *за умови формування групи

° при відсутності сформованих груп, лекції трансформуються у семінарські заняття

Аудиторне навантаження – 49%, СРС – 51%

Предметом вивчення навчальної дисципліни є етіологія, епідеміологія, патогенез, основні клінічні прояви, діагностика, диференціальна діагностика дитячих інфекційних хвороб з синдромом екзантеми у дітей та основні принципи лікування пацієнтів з інфекційною патологією.

Міждисциплінарні зв'язки: нормальна анатомія, патологічна анатомія, біохімія, патологічна фізіологія, фармакологія, мікробіологія, епідеміологія, педіатрія, хірургія, інфекційні хвороби, неврологія, імунологія.

1. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

1.1. Мета передбачає удосконалення знань лікарів-інтернів, аспірантів, здобуття ними теоретичних знань, умінь, навичок, достатніх для проведення диференційної діагностики, лікування, профілактики найбільш поширених екзантемних хвороб у дітей, формування висококваліфікованих фахівців у галузі медицини, здатних застосовувати набуті знання і практичні навички при розв'язанні складних завдань у подальшій професійній діяльності.

1.2. Основними завданнями вивчення дисципліни «Сучасні питання діагностики, лікування та диференційної діагностики інфекційних хвороб з синдромом екзантеми у дітей» є:

- Навчитися встановлювати етіологічні та патогенетичні чинники найбільш поширених екзантемних хвороб дитячого віку.
- Вміти діагностувати різні клінічні варіанти екзантемних захворювань та їх типові ускладнення.
- Оволодіти принципами лабораторної діагностики екзантемних захворювань дитячого віку.
- Вміти складати план обстеження хворої дитини та інтерпретувати отримані результати при інфекційних захворюваннях, що супроводжуються екзантемою.
- Визначати тактику ведення дітей різного віку, в тому числі – новонароджених, хворих на найбільш поширені інфекційні хвороби, що супроводжуються екзантемою.
- Проводити диференційну діагностику та ставити попередній діагноз найбільш поширених захворювань, що супроводжуються появою екзантеми. Знати клінічну симптоматику невідкладних станів, вміти їх діагностувати та надавати екстрену допомогу у клініці дитячих інфекційних хвороб.
- Розрізняти особливості клінічного перебігу різних за важкістю клінічних форм екзантемних хвороб у дітей.
- Визначати основні принципи лікування дітей з найбільш поширеними екзантемними захворюваннями.
- Планувати профілактичні та протиепідемічні заходи у вогнищі щодо екзантемних захворювань у дітей різного віку, в тому числі новонароджених.

1.3 Компетентності та результати навчання,

Інтегральна компетентність: Здатність розв'язувати комплексні проблеми педіатричної освіти та науки, професійної та дослідницько-інноваційної діяльності у галузі педіатрії на підставі переосмислення наявних та створення

нових цілісних теоретичних та практичних знань та професійної педіатричної практики.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК1. Здатність відповідально ставитися до завдань і обов'язків та збереження довкілля, бути критичним та самокритичним, діяти з соціальною відповідальністю і громадянською свідомістю.

ЗК2. Здатність до абстрактного й аналітичного мислення і генерування ідей та навчання упродовж професійного життя і бути сучасно навченим.

ЗК3. Здатність до усного та письмового спілкування як українською, так й іноземною (переважно англійською) мовами для наукової комунікації, що забезпечує ефективну професійну діяльність.

ЗК4. Здатність використовувати інформаційно-комунікаційні технології та набуті знання у практичних ситуаціях, знаходити, обробляти й аналізувати інформацію з різних джерел.

ЗК5. Здатність до лідерства, керування колективом, роботи в команді, фахового спілкування з непрофесіоналами у галузі та конструктивної взаємодії з іншими людьми, незалежно від їх походження й особливостей культури, і поваги до різноманітності, навіть під час вирішення складних питань.

ЗК6. Здатність виявляти, ставити і вирішувати проблеми, ухвалювати обґрунтовані рішення, оцінювати та забезпечувати якість робіт, які виконують.

ЗК7. Здатність генерувати нові ідеї (креативність), розробляти та керувати проектами, планувати та розподіляти час, працювати автономно.

ЗК8. Здатність виконувати дослідження на відповідному рівні, адаптуватися та діяти в нових ситуаціях і впоратися з тиском, працювати в міжнародному науковому просторі.

ЗК9. Здатність дотримуватися етичного кодексу вченого України та академічної доброчесності.

Фахові компетентності спеціальності (ФК):

ФК1. Здатність до розуміння предметної області за напрямком і тематикою педіатричних досліджень і професійної діяльності.

ФК2. Здатність виявляти потребу в додаткових знаннях у галузі педіатрії та за напрямком наукових досліджень, генерувати наукові гіпотези.

ФК3. Здатність до застосування категорійно-понятійного апарату, новітніх теорій, концепцій, технологій і методів, необхідних для розв'язання комплексних проблем педіатричного сектору галузі охорони здоров'я.

ФК4. Здатність формулювати дослідницькі запитання, розробляти проекти наукових досліджень.

ФК5. Здатність оволодіти сучасними методами наукового дослідження, обирати їх та критерії оцінки дослідження відповідно до цілей і завдань наукового проекту.

ФК6. Здатність інтерпретувати результати наукових досліджень, коректно аналізувати й узагальнювати їх.

ФК7. Здатність представляти результати наукових досліджень в усній і письмовій формі відповідно до національних та міжнародних стандартів.

ФК8. Здатність організовувати та здійснювати педагогічну діяльність.

ФК9. Здатність до впровадження нових знань (наукових даних) в науку, освіту й інші сфери суспільства.

Деталізація компетентностей відповідно до дескрипторів НРК у формі «Матриці компетентностей».

Матриця відповідності визначених Стандартом компетентностей дескрипторам НРК

№	Компетентність	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
Інтегральна компетентність					
Здатність розв'язувати комплексні проблеми педіатричної освіти та науки, професійної та дослідницько-інноваційної діяльності у галузі педіатрії на підставі переосмислення наявних та створення нових цілісних теоретичних та практичних знань та професійної педіатричної практики.					
Загальні компетентності					
ЗК 1	Здатність відповідально ставитися до завдань і обов'язків та збереження довілля, бути критичним та самокритичним, діяти з соціальною відповідальністю і громадянською свідомістю.	Знати свої соціальні та громадські права та обов'язки. Знати обов'язки та шляхи виконання поставлених завдань	Формувати свою громадянську свідомість, вміти діяти відповідно до неї. Вміти визначити мету та завдання бути наполегливим та сумлінним при виконанні обов'язків	Здатність донести свою громадську та соціальну позицію. Встановлювати міжособистісні зв'язки для ефективного виконання завдань та обов'язків	Відповісти за свою громадянську у позицію та діяльність. Відповісти за якісне виконання поставлених завдань
ЗК	Здатність до	Знати способи	Вміти	Встановлю	Нести

2	абстрактного й аналітичного мислення і генерування ідей та навчання упродовж професійного життя і бути сучасно навченим.	аналізу, синтезу та подальшого сучасного навчання	проводити аналіз інформації, приймати обґрунтовані рішення, вміти придбати сучасні знання	вати відповідні зв'язки для досягнення цілей.	відповідальність за своєчасне набуття сучасних знань.
ЗК 3	Здатність до усного та письмового спілкування як українською, так й іноземною (переважно англійською) мовами для наукової комунікації, що забезпечує ефективну професійну діяльність.	Мати досконалі знання державної та іноземної мови	Вміти застосовувати знання державної та іноземної мови, як усно так і письмово	Використовувати при фаховому та діловому спілкуванні та при підготовці документів державну та іноземну мову.	Нести відповідальність за вільне володіння державною та іноземною мовою, за розвиток професійних знань.
ЗК 4	Здатність використовувати інформаційно-комунікаційні технології та набуті знання у практичних ситуаціях, знаходити, обробляти й аналізувати інформацію з різних	Мати спеціалізовані концептуальні знання, набуті у процесі навчання. Мати глибокі знання в галузі інформаційних і комунікаційних технологій, що застосовуються у професійній діяльності	Вміти розв'язувати складні задачі і проблеми, які виникають у професійній діяльності. Вміти використовувати інформаційні та комунікаційні технології у професійній галузі, що	Зрозуміле і недвозначне донесення власних висновків, знань та поясень, що їх обґрунтовують, до фахівців та нефахівців. Використовувати	Відповісти за прийняття рішень у складних умовах. Нести відповідальність за розвиток професійних знань та умінь.

	джерел.		потребує оновлення та інтеграції знань.	інформаційні та комунікаційні технології у професійній діяльності	
ЗК 5	Здатність до лідерства, керування колективом, роботи в команді, фахового спілкування з непрофесіоналами у галузі та конструктивної взаємодії з іншими людьми, незалежно від їх походження й особливостей культури, і поваги до різноманітності, навіть під час вирішення складних питань.	Знати тактики та стратегії спілкування, закони та способи комунікативної поведінки.	Вміти обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи	Використовувати стратегії спілкування	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації
ЗК 6	Здатність виявляти, ставити і вирішувати проблеми, ухвалювати обґрунтовані рішення,	Мати глибокі знання із структури професійної діяльності.	Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань.	Здатність ефективно формувати комунікаційну стратегію у професійній	Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійног

	оцінювати та забезпечувати якість робіт, які виконують.			діяльності	о навчання з високим рівнем автономності.
ЗК 7	Здатність генерувати нові ідеї (креативність), розробляти та керувати проектами, планувати та розподіляти час, працювати автономно.	Знати: закономірності когнітивних процесів; стратегію освіти; методи продуктивно-го навчання; теорію ціннісних орієнтацій та мотивів особистості; основи риторики; основи тайм-менеджменту	Уміти: Оперувати філософськими категоріями та доктринами; використовувати методи самонавчання; оцінювати рівень мотивації; постійно вдосконалювати свій освітній та загальнокультурний рівень	Визначити ціннісні орієнтації та мотиваційний рівень особистості. Здатність до самонавчання та самореалізації. Здатність до ефективної організації власного часу.	Формування системного наукового світогляду та загального культурного кругозору. Розвиток Когнітивних можливостей. Генерування нових ідей. Здатність до критичної самооцінки, самонавчання та самореалізації.
ЗК 8	Здатність виконувати дослідження на відповідному рівні, адаптуватися та діяти в нових ситуаціях і впоратися з тиском, працювати в міжнародному науковому просторі.	Знати обов'язки та шляхи виконання поставлених завдань	Вміти визначити мету та завдання бути наполегливим та сумлінним при виконанні обов'язків	Встановлювати міжособистісні зв'язки для ефективного виконання завдань та обов'язків	Відповісти за якісне виконання поставлених завдань
ЗК 9	Здатність дотримуватися етичного кодексу вченого	Знати: дослідницьку етику; правові основи авторського	Уміти: Самостійно виконувати освітню та наукову	Здатність до самостійного та незалежного	Відповідальність за результати діяльності. Добросесніс

	України та академічної доброчесності.	права; правила цитування та посилання на використані джерела; об'єкти та суб'єкти права інтелектуальної власності; систему правової охорони інтелектуальної власності; методологічні основи створення об'єктів права інтелектуальної власності	діяльність; викладати свої погляди; приймати власні рішення; використовувати інформаційні технології для визначення ознак плагіату;	мислення, формулювання ідей та продукування гіпотез. Доброчесне та відповідальне виконання освітньої та наукової діяльності. Отримання довіри та поваги серед колег та студентів.	ть, довіра та відповідальність за власні дії. Запобігання плагіату, фальсифікаціям та корупційним діям.
--	---------------------------------------	--	---	---	---

Спеціальні (фахові) компетентності

Здатність розв'язувати типові та складні спеціалізовані задачі та вирішувати практичні проблеми у професійній діяльності в галузі охорони здоров'я, або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується комплексністю та невизначеністю умов та вимог.

ФК 1	Здатність до розуміння предметної області за напрямком і тематикою досліджень і професійної діяльності.	Знати: • сучасні досягнення за напрямком наукового дослідження; • зміст дисципліни (за спеціалізацією) відповідно до майбутньої професійної діяльності	Уміти: аналізувати основні теорії таконцепції за напрямком дослідження • інтерпретувати результати досліджень за обраним науковим напрямом	Формулювання власного судження та участь у дискусіях щодо основного змісту, методів, новітніх досягнень	Безперервне са монавчання і самовдосконалення.
ФК 2	Здатність виявляти потребу в додаткових	Знати: • інформаційні світові ресурси • сутність	Уміти: • проводити патентно-інформаційний	Використання інформаційних ресу	Використовувати сучасні інформацій

	знаннях у галузі педіатрії та за напрямком наукових досліджень, генерувати наукові гіпотези.	дослідницького процесу <ul style="list-style-type: none"> • клінічну епідеміологію принципи та досягнення доказової медицини • методологію наукового дослідження • бази бібліографічного пошуку та цитування включаючи RefMan, EndNote та ін. 	пошук <ul style="list-style-type: none"> • проводити критичний аналіз сучасної наукової літератури • адекватно оцінювати досягнення та обмеження досліджень за обраним науковим напрямом • визначати ступінь вирішення проблем та потреби сучасної педіатрії • працювати з сучасними бібліографічними і наукометричними базами даних • проводити обробку та аналіз даних • формулювати дослідницькі питання та гіпотези 	ресурсів для отримання інформації. Комунікації та дискусії з фахівцями в конкретній галузі наукової діяльності. Враховувати авторське право при плануванні наукового дослідження. Визначення відтворюваності на достовірності наукових даних, обговорення наукової інформації та даних мета-аналізу.	ні технології для проведення наукового пошуку. Володіння методологією наукового дослідження для коректного формулювання гіпотез та дослідницьких питань.
ФК 3	Здатність до застосування категорійно-понятійного апарату, новітніх теорій, концепцій, технологій і методів, необхідних	Знати: <ul style="list-style-type: none"> • сучасні методи дослідження • біомаркери різних процесів та станів, їх інформативність • інформативні критерії оцінки 	Уміти: <ul style="list-style-type: none"> • обирати методи дослідження, адекватні для досягнення мети завдань наукового проекту • інтерпретувати результати 	Аргументація переваг та інформативності обраних методів дослідження, можливість їх	Самостійний вибір адекватних методів дослідження.

	для розв'язання комплексних проблем педіатричного сектору галузі охорони здоров'я.	процесів, функцій, явищ <ul style="list-style-type: none"> • можливості та обмеження різних методів дослідження 	різних методів досліджень	вдосконалення та комбінування.	
ФК 4	Здатність формулювати дослідницькі запитання, розробляти проекти наукових досліджень.	Знати: <ul style="list-style-type: none"> • етику і методологію наукового дослідження • види дизайнів наукового дослідження • методи і методики дослідження за обраним науковим напрямом • методи збору та аналізу наукових даних технології управління проектом • види систематичних помилок і способи їх запобігання 	Уміти: <ul style="list-style-type: none"> • критично аналізувати, оцінювати та синтезувати нові ідеї • формулювати мету та завдання дослідження • розробляти дизайн наукового дослідження • визначати методи дослідження відповідно до поставлених завдань • контролювати виконання проекту • передбачати системні помилки 	Аргументація та доказ переваг розробленого проекту. Ведення дискусій щодо мети та завдань наукового проекту. Аргументація переваг обраних методів дослідження. Використання знань та вмій з методології досліджень для пошуку партнерів.	Ініціативність, самостійність, відповідальність. Дотримання дослідницької етики. Запобігання систематичних помилок при виконанні наукового дослідження
ФК 5	Здатність оволодіти сучасними методами наукового дослідження, обирати їх та критерії оцінки дослідження відповідно до	Знати: <ul style="list-style-type: none"> • сучасні методи дослідження • біомаркери різних процесів та станів, їх інформативність • інформативні критерії оцінки процесів, 	Уміти: <ul style="list-style-type: none"> • обирати методи дослідження, адекватні для досягнення мети завдань наукового проекту • інтерпретувати результати 	Аргументація переваг та інформативності обраних методів дослідження, можливість їх	Самостійний вибір адекватних методів дослідження.

	цілей і завдань наукового проєкту.	функцій, явищ • можливості та обмеження різних методів дослідження	різних методів досліджень	вдосконалення та комбінування.	
ФК 6	Здатність інтерпретувати результати наукових досліджень, коректно аналізувати й узагальнювати їх.	Знати • специфічність та чутливість різних методів дослідження • методики досліджень за тематикою наукового проєкту, їх можливості та обмеження	Вміти: • використовувати сучасні методи дослідження • використовувати методики дослідження • модифікувати та поліпшувати методики дослідження	Володіння методами та методиками дослідження, обміну інформації та передачі знання колегам.	Самостійне виконання наукового дослідження. Достовірність та відтворюваність результатів дослідження.
ФК 7	Здатність представляти результати наукових досліджень в усній і письмовій формі відповідно до національних та міжнародних стандартів.	Знати: • основи біостатистики • методи статистичного аналізу • способи представлення результатів статистичної обробки даних	Уміти: • обґрунтовувати розмір вибірки • формулювати та перевіряти статистичні гіпотези • адекватно використовувати методи статистичного аналізу	Аргументація та обґрунтування обраних методів аналізу та обговорення отриманих даних.	Відповідальність за проведення аналізу даних. Отримання достовірних та відтворюваних результатів. Запобігання фальсифікації при обробці даних.
ФК 8	Здатність організувати та здійснювати педагогічну діяльність.	Знати: • стандарти вищої освіти за спеціальністю • основи педагогіки • дидактичні основи проблемного навчання • компетентний підхід	Уміти: • формулювання цілі навчання та способи їх досягнення • грамотно визначати зміст навчання та форми контролю застосовува	Володіння основами дидактики, риторики, аргументації. Застосування методів інтерактивного	Набуття ораторської майстерності. Лідерство. Здатність до самооцінювання та безперервного самовдосконалення

		<p>при проектуванні та реалізації освітньої діяльності</p> <ul style="list-style-type: none"> • форми організації навчально-пізнавальної діяльності • принципи аспірант-орієнтованого навчання • програму та зміст дисципліни, що буде викладатися 	<p>тиновітні педагогічні технології моніторувати та управляти процесом навчання</p> <ul style="list-style-type: none"> • використовувати сучасні інформаційні технології для оптимізації навчання 	<p>навчання. Демонструвати лідерство та управляти процесом навчання.</p>	<p>а-лення. Відповідальність за ефективність навчального процесу.</p>
ФК 9	<p>Здатність до впровадження нових знань (наукових даних) в науку, освіту й інші сфери суспільства.</p>	<p>Знати:</p> <ul style="list-style-type: none"> • сучасний стан досліджуваної наукової проблеми • можливості та обмеження застосування запропонованих методів дослідження • можливості та обмеження виконання запланованого дослідження 	<p>Вміти:</p> <ul style="list-style-type: none"> • проводити дослідження відповідно до мети і завдань дослідження обраними методами • володіти методами дослідження • інтерпретувати результати дослідження 	<p>Діалог з науковим співтовариством.</p>	<p>Ініціативність, самостійність, відповідальність. Запобігання помилок при виконанні наукового дослідження.</p>

Програмні результати навчання

ПРН 1. Володіти концептуальними та методологічними знаннями в галузі педіатрії і вузьких педіатричних спеціальностей та бути здатним застосовувати їх до професійної діяльності при вирішенні дослідницьких і практичних завдань.

ПРН 2. Вміти проектувати та здійснювати комплексні дослідження, у т.ч. міждисциплінарні, на базі цілісного системного наукового світогляду з використанням знань в галузі філософії наукового пізнання.

ПРН 3. Планувати та реалізувати на практиці оригінальне самостійне наукове дослідження, яке повинно містити наукові положення та науково обґрунтовані результати у галузі фармацевтичних наук, що розв'язують важливу або конкретну наукову чи науково-прикладну проблему.

ПРН 4. Використовувати сучасні інформаційні джерела національного та міжнародного рівня для оцінки стану вивченості об'єкту досліджень і актуальності наукової проблеми.

ПРН 5. Вміти формулювати наукові гіпотези, мету і завдання наукового дослідження.

ПРН 6. Вміти розробляти дизайн та план наукового дослідження.

ПРН 7. Вміти виконувати оригінальне наукове дослідження.

ПРН 8. Вміти проводити аналіз, систематизацію й інтерпретацію результатів наукових досліджень, використовувати методи статистичної обробки даних.

ПРН 9. Вміти пояснювати принципи, специфічність і чутливість методів дослідження, інформативність обраних показників.

ПРН 10. Вміти інтегрувати наявні методики й методи досліджень та адаптувати їх для розв'язання наукових завдань при проведенні наукових досліджень.

ПРН 11. Вміти інтерпретувати та аналізувати інформацію з використанням новітніх інформаційних технологій.

ПРН 12. Володіти навичками усної та письмової презентації результатів наукових досліджень у формі доповідей, публікацій, презентацій, постерних доповідей тощо українською та іноземною мовами.

ПРН 13. Дотримуватись етичних норм, враховувати авторське право та норми академічної доброчесності при проведенні наукових досліджень, презентації їх результатів та у науково-педагогічній діяльності.

ПРН 14. Володіти комунікативними навичками на рівні вільного спілкування в професійному середовищі й громадській сфері, у т.ч. іншомовних, щодо проблем фармацевтичного сектору галузі охорони здоров'я.

ПРН 15. Впроваджувати результати наукових досліджень в науково-освітній процес, фармацевтичну практику та суспільний розвиток.

ПРН 16. Координувати роботу дослідницької групи, вміти організовувати колективну роботу (здобувачів вищої освіти, колег, міждисциплінарної команди).

ПРН 17. Організувати освітній процес, оцінювати його ефективність і рекомендувати шляхи удосконалення.

2. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОБСЯГ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 3 кредити ЄКТС / 90годин: 8 год лекцій; 8 год семінарських занять; 28 год практичних занять; 46 год самостійної роботи.

3. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ЛЕКЦІЙ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1.	Групи екзантемних захворювань. Клініка та диференційна діагностика інфекційних хвороб, що супроводжуються синдромом екзантеми: кір, краснуха, вітряна віспа	2
2.	Стрептококова інфекція. Нозологічні форми. Скарлатина. Диференційна діагностика з псевдотуберкульозом. Ускладнення, лікування.	2
3.	Ураження нервової системи при екзантемних хворобах у дітей: енцефаліти та параенцефаліти, енцефалопатія, менінгіт, синдром Гієна-Барре. Принципи лікування уражень нервової системи у дітей при інфекційних екзантемах.	2
4.	Диференційна діагностика менінгококцемії та інших захворювань, що перебігають із геморагічними висипаннями.	2
5.		8,0

4. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1.	Особливості епідемічного процесу при кору, краснусі, вітряній віспі, ентеровірусній інфекції, Лайм-бореліозі, скарлатині, менінгококцемії на сучасному етапі.	2
2.	Особливості клінічного перебігу хвороб з синдромом екзантеми у дітей першого року життя. Диференційна діагностика. Сучасні підходи до лікування.	2
3.	Специфічна планова та екстрена профілактика екзантемних захворювань. Протиепідемічні заходи у вогнищі.	2
4.	Сучасна лабораторна діагностика інфекційних хвороб, що супроводжуються синдромом екзантеми: кору, краснухи, вітряної віспи, скарлатини, псевдотуберкульозу, інфекційного мононуклеозу, менінгококцемії, Лайм-бореліозу.	2
5.		8,0

5. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ.

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1.	Етіологічні чинники та епідеміологічні аспекти захворюваності на кір, краснуху, скарлатину, псевдотуберкульоз, вітряну віспу, оперізуючий герпес,	4

	Лайм-бореліоз у дітей в сучасних умовах.	
2.	Патогенетичні фактори розвитку екзантеми при скарлатині, кору, краснусі, вітряній віспі, псевдотуберкульозі, менінгококцемії, Лайм-бореліозі.	4
3.	Особливості клінічного перебігу екзантемних хвороб у дітей різних вікових груп, включаючи новонароджених. Специфічна профілактика.	4
4.	Сучасні методи лабораторної діагностики кору, краснухи, вітряної віспи, скарлатини та Лайм-бореліозу у дітей. Діагностика ускладнень.	4
5.	Герпесвірусні інфекції першого і другого типів герпес-вірусів людини. Клініка. Диференційна діагностика. Лікування.	4
6.	Етіологічні чинники, епідеміологічна характеристика, патогенез синдрому інфекційного мононуклеозу. Клінічні прояви та диференційна діагностика інфекційного мононуклеозу та алергічної екзантеми. Генез і характер висипань при інфекційному мононуклеозі у дітей.	4
7.	Ускладнення тяжких форм скарлатини, кору, краснухи, вітряної віспи, оперізуючого герпесу, псевдотуберкульозу, менінгококцемії у дітей Абдомінальний синдром при екзантемних хворобах у дітей..	4
	Всього годин	28

6. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ АСПІРАНТІВ

№ з/п	Тема	Кількість годин	Види контролю
1.	Семіотика інфекційних екзантем.	2	Поточний та підсумковий контроль
2.	Закономірності епідемічного процесу при краснусі, скарлатині, ерсиніозній інфекції, вартцела-зостерній інфекції.	2	
3.	Герпетична інфекція у дітей.	2	
4.	Етіологічні та епідеміологічні аспекти Лайм-бореліозу у дітей.	2	
5.	Серологічна діагностика Лайм-бореліозу: етапи та інтерпретація.	2	
6.	Лайм-бореліоз: сучасні схеми специфічної антибіотикотерапії.	2	
7.	Постконтактна профілактика при Лайм-бореліозі.	2	
8.	Ускладнення при псевдотуберкульозі у дітей різних вікових груп	2	

9.	Диспансерний нагляд за реконвалесцентами інфекційних захворювань із синдромом екзантеми.	2	
10.	Показання до виписки хворих із стаціонару і умови допуску реконвалесцентів в дитячі заклади.	2	
11.	Нагляд та лікування дітей, хворих на екзантемні хвороби, в умовах поліклініки.	2	
12.	Генез і характер екзантеми при інфекційному мононуклеозі.	2	
13.	Природжена краснуха. Синдром Грега.	2	
14.	Рідкісні форми менінгококової інфекції: рецидивуюча та хронічна.	2	
15.	Інфекційно-токсичний шок у дітей.	2	
16.	Гіпертермічний та судомний синдром. Невідкладна допомога.	2	
17.	Лабораторна діагностика ентеровірусної екзантеми, парвовірусної інфекції, інфекції викликані вірусами герпсу 1/2 типу та 6 типу.	2	
18.	Парвовірусна В19 інфекція (еритема Чамера, п'ята хвороба)	2	
19.	Основні закономірності імунної відповіді при імунопрофілактиці. Формування поствакцинального імунітету. Особливості імунної відповіді у дітей першого року життя.	2	
20.	Календар профілактичних щеплень. Щеплення за віком. Рекомендовані щеплення. Протипоказання до щеплень абсолютні та відносні.	2	
21.	Реакції та ускладнення після проведення вакцинації. Анафілактичний шок, діагностика, невідкладна допомога.	2	
22.	Ентеровірусна інфекція у дітей. Проблемні питання діагностики.	2	
23.	Раптова екзантема, спричинена HHV6 («псевдокраснуха», шоста хвороба)	2	
	Всього годин	46	

Самостійна робота аспіранта – одна з організаційних форм навчання, що регламентується робочим навчальним планом і виконується аспірантом самостійно поза межами аудиторних занять. Можливі види самостійної роботи аспірантів:

1. Підготовка до практичного заняття та вивчення тем, що розглядаються лише в плані самостійної роботи аспіранта, пошук та вивчення додаткової літератури,

2. Створення алгоритмів, структурно-логічних схем, написання рефератів, анотацій, доповідей та презентацій для виступу з повідомленнями на практичних заняттях, чергування в клініці поза межами навчального часу.

Організація самостійної роботи у відділеннях педіатричного стаціонару повинна забезпечуватися викладачами кафедри.

Самостійна робота аспірантів оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті.

7. ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ (історії хвороб, судово-медичні акти, акти токсикологічних досліджень, курсові та дипломні, магістерські роботи)

Не заплановане робочим навчальним планом на навчальний рік

8. МЕТОДИ НАВЧАННЯ. Необхідно представити систему організації занять, використання інтерактивних методів, навчальні технології, що використовуються для передачі та засвоєння знань, умінь і навичок.

При вивченні дисципліни «Сучасні питання діагностики, лікування та диференційної діагностики інфекційних хвороб з синдромом екзантеми у дітей».

використовуються різновиди методів навчання, рекомендовані для вищої школи, а саме:

– за джерелами знань: методів вербальної передачі і слухового сприйняття учбової інформації (пояснення, лекція, бесіда, дискусія); методи наочної передачі і зорового сприйняття учбової інформації (показ і демонстрація слайдів, відеозаписів, вивчення літературних та інших джерел учбової інформації, застосування наочних засобів навчання); методи передачі учбової інформації за допомогою практичних, трудових дій і тактильного її сприйняття (тренувальні завдання та творчі вправи, огляд тематичних хворих, опанування практичних навичок).

– за логікою навчального процесу: аналітичний (визначення загального стану хворого та основних ознак хвороби), синтетичний (з'ясування взаємозв'язку основних ознак захворювань, визначення оптимальних заходів щодо діагностики, лікування та профілактики), їх поєднання – аналітико-синтетичний, а також індуктивний метод, дедуктивний, їх поєднання – традуктивний метод;

– за рівнем самостійної розумової діяльності: проблемний, частково-пошуковий, дослідницький.

Поєднуючи та узагальнюючи наведені вище методи навчання, при вивченні дисципліни доцільно впроваджувати такі методи організації навчальних занять як:

– метод клінічних кейсів,

– проблемно-орієнтований метод,

– метод індивідуальних навчально-дослідних та практичних завдань,

– метод конкурентних груп,

- метод тренінгових технологій,
- метод «ділової гри»,
- метод «мозкового штурму»,
- метод проведення конференцій із застосуванням інтерактивних, міждисциплінарних та інформаційно-комп'ютерних технологій.

Видами навчальної діяльності аспіранта, згідно з Навчальним планом, є лекції, практичні заняття, семінарські заняття, самостійна робота. Тематичні плани практичних занять та СРС забезпечують реалізацію у навчальному процесі всіх тем.

Практичні заняття є клінічними, спрямовані на контроль засвоєння теоретичного матеріалу й формування практичних вмінь та навичок, а також уміння аналізувати й застосовувати одержані знання для вирішення практичних завдань, проводяться в дитячих відділеннях клінічних баз кафедри.

□ Кожне заняття розпочинається з тестового контролю з метою оцінки вихідного рівня знань і визначення ступеня готовності аспірантів до заняття. Викладач визначає мету заняття та створює позитивну пізнавальну мотивацію; відповідає на запитання аспірантів, які виникли під час СРС за темою заняття.

□ Основний етап заняття полягає у практичній роботі аспіранта біля ліжка хворого. Викладач із аспірантами здійснюють обхід хворих. Аспіранти оглядають хворих дітей, збирають анамнез, обстежують їх, виконують діагностичні маніпуляції тощо. Контроль основного етапу заняття проводиться шляхом оцінки виконання аспірантом практичних навичок, вмінь розв'язувати типові ситуаційні завдання. Викладач обговорює і дає пояснення, підкреслює особливості перебігу захворювання у конкретної дитини, націлює на більш раціональне проведення тієї чи іншої методики обстеження тощо.

Окрім того практичні заняття передбачають:

- планування обстеження хворої дитини;
- інтерпретацію даних лабораторних та інструментальних досліджень;
- проведення диференціальної діагностики найбільш поширених захворювань дитячого віку при типовому або ускладненому їх перебігу;
- визначення попереднього клінічного діагнозу;
- визначення терапевтичної тактики;
- призначення лікувального харчування;
- надання екстреної медичної допомоги;
- вирішення ситуаційних задач;
- відпрацювання практичних навичок на муляжах та біля ліжка хворої дитини;
- ведення медичної документації.

Засвоєння теми контролюється на практичних заняттях відповідно до конкретних цілей: вміння визначати етіологічні та патогенетичні фактори інфекційних захворювань дитячого віку, класифікувати та аналізувати типову клінічну картину, скласти план обстеження та аналізувати дані лабораторних та інструментальних обстежень при типовому перебігу захворювання, демонструвати володіння принципами лікування, реабілітації і профілактики захворювань, ставити діагноз і визначати основні невідкладні стани, оцінювати прогноз захворювання, планувати протиепідемічні заходи у вогнищі інфекції,

демонструвати володіння морально-деонтологічними принципами медичного фахівця та принципами фахової субординації у педіатрії.

Перелік критеріїв діагностики та лікування хвороб регламентується відповідними протоколами за спеціальностями «педіатрія», «дитячі інфекційні хвороби» та ін. МОЗ України, Наказами МОЗ України «Про удосконалення амбулаторно-поліклінічної допомоги дітям в Україні» (Наказ МОЗ України № 434 від 29.11.2002), «Про удосконалення організації медичної допомоги дітям підліткового віку» (Наказ МОЗ України № 465 від 12.12.2002).

9. ВЕРИФІКАЦІЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ відповідно до Положення «Критерії, правила і процедури оцінювання результатів навчальної діяльності аспірантів та здобувачів за третім (освітньо-науковим) рівнем вищої освіти у ЛНМУ імені Данила Галицького»

Поточний контроль

здійснюється під час проведення навчальних занять і має на меті перевірку засвоєння аспірантами навчального матеріалу (необхідно описати форми проведення поточного контролю під час навчальних занять). Форми оцінювання поточної навчальної діяльності мають бути стандартизованими і включати контроль теоретичної та практичної підготовки. Остаточна оцінка за поточну навчальну діяльність виставляється за 4-ри бальною (національною) шкалою.

Поточний контроль результатів навчальної діяльності аспірантів з обов'язкових і вибіркових дисциплін здійснюється з метою перевірки знань, умінь та навичок аспірантів під час проведення аудиторних (практичних, семінарських) занять, а також для перевірки результатів виконання завдань самостійної роботи.

Завданням поточного контролю є перевірка рівня підготовленості аспіранта до виконання конкретної роботи: засвоєння відповідного навчального матеріалу, набуття знань та сформованості навичок вирішення конкретних питань та ситуацій, умінь самостійно опрацьовувати тексти, здатності осмислювати сутність змісту матеріалу заняття, сформованості вмінь виконувати необхідні практичні навички і маніпуляції, публічно чи письмово обґрунтовувати власну точку зору, уміння працювати в команді, здатність нести відповідальність за надані рекомендації та прийняті рішення тощо.

Поточний контроль здійснюється на основі комплексного оцінювання діяльності аспіранта та набутих ним компетентностей (знання, уміння, навички тощо), що включає контроль вхідного рівня знань, якість виконання практичної роботи, рівень теоретичної підготовки та результати вихідного контролю рівня знань. Форми проведення поточного контролю визначаються кафедрою і відображаються у навчальній програмі відповідної дисципліни.

Форми оцінювання поточної навчальної діяльності на кафедрі є стандартизованими і включати контроль теоретичної та практичної підготовки.

Результати поточного контролю (поточна успішність) є показником

рівня засвоєння аспірантами навчальної програми та виконання вимог самостійної роботи аспірантів. Результати поточного контролю є основною інформацією для визначення оцінки при проведенні заліку і становлять не менше 60% від максимальної суми балів при визначенні підсумкової оцінки з даної дисципліни.

Оцінювання поточної успішності аспірантів здійснюється на кожному практичному (семінарському) занятті за 4-бальною шкалою з використанням затверджених критеріїв оцінювання для відповідної дисципліни і заноситься в журнал обліку академічної успішності. При цьому враховуються усі види робіт і перелік компетентностей, передбачених програмою навчальної дисципліни та методичною розробкою для вивчення теми. Аспірант має отримати оцінку з кожної теми.

Критерії оцінювання:

- **5/"відмінно"** – аспірант бездоганно засвоїв теоретичний матеріал теми заняття, демонструє глибокі і всебічні знання відповідної теми, основні положення наукових першоджерел та рекомендованої літератури, логічно мислить і будує відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичного матеріалу, висловлює своє ставлення до тих чи інших проблем, демонструє високий рівень засвоєння практичних навичок;
- **4/"добре"** – аспірант добре засвоїв теоретичний матеріал заняття, володіє основними аспектами з першоджерел та рекомендованої літератури, аргументовано викладає його; володіє практичними навичками, висловлює свої міркування з приводу тих чи інших проблем, але припускається певних неточностей і похибок у логіці викладу теоретичного змісту або при виконанні практичних навичок;
- **3/"задовільно"** – аспірант в основному опанував теоретичними знаннями навчальної теми, орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, але непереконливо відповідає, плутає поняття, додаткові питання викликають в аспіранта невпевненість або відсутність стабільних знань; відповідаючи на запитання практичного характеру, виявляє неточності у знаннях, не вміє оцінювати факти та явища, пов'язувати їх із майбутньою діяльністю, припускається помилок при виконанні практичних навичок;
- **2/"незадовільно"** – аспірант не опанував навчальний матеріал теми, не знає наукових фактів, визначень, майже не орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, відсутнє наукове мислення, практичні навички не сформовані.

У разі пропуску практичного (семінарського) заняття аспірант зобов'язаний його відпрацювати у повному обсязі впродовж 2-х тижнів (14 календарних днів) за графіком відпрацювання практичних занять кафедри, але не пізніше останнього дня залікового тижня у відповідному семестрі. Відпрацювання здійснюється за попереднім записом аспіранта на кафедрі у відповідному журналі. Порядок відпрацювання пропущених занять визначає кафедра. Кафедра несе відповідальність за рівномірність комплектування груп та визначає кількість чергових викладачів для забезпечення відпрацювання аспірантами практичних занять. Тривалість і критерії оцінювання знань аспірантів при відпрацюванні практичного заняття мають бути такими ж, як і

на відповідному занятті.

Відмітку про відпрацювання практичного заняття і оцінку черговий викладач заносить у Журнал обліку відпрацювань практичних занять кафедри (Додаток 2), що є підставою для зарахування заняття у Журналі обліку відвідувань та успішності аспірантів.

Поточний контроль результатів виконання завдань самостійної роботи здійснюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті. Критерії оцінювання кожної складової поточного контролю та конкретні форми контрольних заходів визначаються у програмі навчальної дисципліни та відображаються у відповідних методичних матеріалах. Про порядок проведення, зміст і критерії поточного контролю кафедра інформує аспірантів на першому занятті з дисципліни.

Результати оцінювання роботи аспірантів впродовж семестру є задокументовані у Журналі обліку відвідувань та успішності аспірантів, а також занесені до заліково-екзаменаційної відомості, індивідуальний план навчальної і наукової роботи, залікової книжки аспіранта.

Підсумковий контроль

Підсумковий контроль проводиться з метою оцінювання результатів навчальної діяльності на певному рівні в межах завершених етапах за національною шкалою і шкалою ЄКТС.

Підсумковий контроль та атестація здобувача вищої освіти визначає його компетентності вимогам стандартів вищої освіти. Періодичність і терміни проведення підсумкових контролів визначаються навчальним планом підготовки фахівців, а конкретні форми їх проведення – програмою навчальної дисципліни.

Підсумковий контроль з певної дисципліни є обов'язковою формою оцінювання результатів навчання аспіранта. Він проводиться відповідно до навчального плану у формі заліку в терміни, встановлені графіком навчального процесу та в обсязі навчального матеріалу, визначеному програмою навчальної дисципліни.

Порядок і методика проведення підсумкового контролю є визначені програмою навчальної дисципліни, методи контролю є стандартизованими і включати контроль теоретичної та практичної підготовки.

До підсумкового контролю допускаються аспіранти, які виконали усі види робіт, завдань, передбачених навчальним планом на семестр з навчальної дисципліни, відвідали усі, передбачені програмою навчальної дисципліни практичні (семінарські) навчальні заняття та набрали за поточну успішність кількість балів, не меншу за мінімальну

Для аспірантів, які пропустили аудиторні навчальні заняття дозволяється, з дозволу завідувача аспірантурою, відпрацьовувати академічну заборгованість до певного визначеного терміну в межах терміну вивчення дисципліни.

Залік – це форма підсумкового контролю, що полягає в оцінці засвоєння аспірантом навчального матеріалу виключно на підставі результатів виконання ним певних видів робіт на практичних (семінарських) заняттях. Залік

проводиться після закінчення її вивчення.

Заліки виставляють викладачі, які проводили практичні чи семінарські заняття в навчальній групі на останньому занятті. Залік аспіранти отримують, якщо середній бал з оцінок за поточну успішність впродовж семестру становить не менше «3» (за 200 бальною шкалою). Запис вноситься у залікову книжку аспіранта та у заліково-екзаменаційну відомість.

Для дисциплін, формою підсумкового контролю яких є залік:

Максимальна кількість балів, яку може набрати аспірант за поточну навчальну діяльність при вивченні дисципліни становить 200 балів.

Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати аспірант за поточну навчальну діяльність для зарахування дисципліни становить 120 балів.

Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих аспірантом оцінок за традиційною шкалою під час вивчення дисципліни впродовж семестру, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за багатобальною шкалою таким чином:

$$x = \frac{CA \times 200}{5}$$

Для зручності наведено таблицю перерахунку за 200-бальною шкалою:

4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала
5	200	4.45	178	3.92	157	3.37	135
4.97	199	4.42	177	3.89	156	3.35	134
4.95	198	4.4	176	3.87	155	3.32	133
4.92	197	4.37	175	3.84	154	3.3	132
4.9	196	4.35	174	3.82	153	3.27	131
4.87	195	4.32	173	3.79	152	3.25	130
4.85	194	4.3	172	3.77	151	3.22	129
4.82	193	4.27	171	3.74	150	3.2	128
4.8	192	4.24	170	3.72	149	3.17	127
4.77	191	4.22	169	3.7	148	3.15	126
4.75	190	4.19	168	3.67	147	3.12	125
4.72	189	4.17	167	3.65	146	3.1	124
4.7	188	4.14	166	3.62	145	3.07	123
4.67	187	4.12	165	3.57	143	3.02	121
4.65	186	4.09	164	3.55	142	3	120
4.62	185	4.07	163	3.52	141	Менше 3	Недостатньо
4.6	184	4.04	162	3.5	140		
4.57	183	4.02	161	3.47	139		
4.52	181	3.99	160	3.45	138		
4.5	180	3.97	159	3.42	137		
4.47	179	3.94	158	3.4	136		

Оцінка дисциплін, формою підсумкового контролю яких є залік, базується на результатах оцінювання поточної навчальної діяльності та

виражається за двобальною шкалою: «зараховано» або «не зараховано».

Для зарахування дисципліни аспірант має отримати за поточну навчальну діяльність не менше, ніж 60% від максимальної суми балів (для 200-бальної шкали – не менше 120 балів).

Бали та оцінку («зараховано» або «не зараховано») викладач вносить у заліково-екзаменаційну відомість та у залікову книжку аспіранта (за винятком оцінки «не зараховано»).

10. ПЕРЕЛІК КОНТРОЛЬНИХ ПИТАНЬ

1. Які ускладнення найбільш характерні для кору?
2. Перерахуйте допоміжні лабораторні методи діагностики кору.
3. Перерахуйте протиепідемічні заходи в осередку кору.
4. Яким препаратом та в які терміни проводиться активна імунізація проти кору?
5. Вкажіть епідеміологічні особливості краснухи у дітей та вагітних.
6. Назвіть основні клінічні прояви краснухи (вродженої і набутої).
7. Які ускладнення характерні для краснухи?
8. Назвіть основні принципи лікування хворих на краснуху.
9. Які протиепідемічні заходи в осередку краснухи необхідно проводити?
10. Вкажіть, як проводиться профілактика вродженої краснухи?
11. Які епідеміологічні особливості вітряної віспи?
12. Ускладнення вітряної віспи.
13. Особливості вітряної віспи у дітей раннього віку.
14. Основні принципи терапії вітряної віспи, покази до призначення антибіотиків.
15. Назвіть правила виписки хворих на екзантемні хвороби зі стаціонару і умови допуску реконвалесцентів в дитячі заклади.
16. Ускладнення скарлатини.
17. Основні принципи терапії скарлатини, показання до призначення антибіотиків.
18. Серологічна діагностика Лайм-бореліозу.
19. Назвіть клінічні форми ентеровірусної інфекції. Основні клінічні прояви герпангіни, ентеровірусної екзантеми, поєднаної форми (рот-рука-нога).
20. Опишіть характер екзантеми при інфекційних та неінфекційних хворобах, що можуть супроводжуватися синдромом екзантеми (єрсиніози, черевний тиф і паратифи, тяжкі форми сальмонельозу, сифіліс, бешиха, стрепто- і стафілодермія, геморагічний васкуліт, онкогематологічні захворювання, тощо).

11. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ (навчальний контент(конспект або розширений план лекцій), плани практичних (семінарських занять, завдання для лабораторних робіт, самостійної роботи, питання, задачі або кейси для поточного та підсумкового контролю знань і вмінь аспірантів, комплексної контрольної роботи, післятестастійного моніторингу набутих знань і вмінь з навчальної дисципліни).

Методичне забезпечення мають всі види навчальної діяльності: лекції, практичні заняття, семінарські заняття, самостійна робота аспірантів.

Методичне забезпечення лекційного курсу:

1. Тези лекцій.
2. Методичні розробки лекцій.
3. Презентації лекцій.
4. Відеофільми та навчальні кінофільми з тематики лекції.

Методичне забезпечення практичних занять:

1. Методичні розробки практичних занять для викладачів.
2. Методичні вказівки до практичних занять для аспірантів.
3. Варіанти тестових питань та завдань для перевірки вихідного рівня знань з кожної теми.
4. Варіанти ситуаційних завдань для перевірки засвоєння тем.
5. Варіанти завдань (теоретичних та практичних) для підсумкового контролю.
6. Інструкції по роботі з фантомами та муляжами з відпрацювання практичних навичок.

Методичне забезпечення семінарських занять:

1. Методичні розробки семінарських занять для викладачів.
2. Методичні вказівки до семінарських занять для аспірантів.
3. Варіанти тестових питань та завдань для перевірки вихідного рівня знань з кожної теми.
4. Варіанти ситуаційних завдань для перевірки засвоєння тем.
5. Варіанти завдань (теоретичних та практичних) для підсумкового контролю.

Методичне забезпечення самостійної роботи аспірантів:

1. Методичні вказівки для передаудиторної підготовки до практичних занять.
2. Робочий зошит для передаудиторної підготовки.
3. Методичні інструкції з виконання практичних навичок.
4. Варіанти завдань для самостійної роботи аспірантів.

Для діагностики успішності навчання застосовуються наступні засоби:

1. Тестові завдання формату А
2. Практичні завдання для перевірки опанування практичними навичками
3. Ситуаційні завдання.

Розробка питань тест-контролю, структурованих ситуаційних задач та практичних завдань, що використовуються для діагностики успішності навчання, має базуватись на переліку питань і практичних навичок, які повинен засвоїти аспірант при вивченні відповідно до дисципліни «Дитячі інфекційні хвороби. Навчальна дисципліна «Сучасні питання діагностики, лікування та диференційної діагностики інфекційних хвороб з синдромом екзантеми у дітей» Комплекти практичних завдань формуються з переліку практичних навичок, якими має опанувати аспірант під час вивчення дисципліни, що являють собою стандартизовані за методикою виконання практичні роботи.

12. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна (Базова)

1. Чернишова Л.І., Волоха А.П., Бондаренко А.В. та ін. Інфекційні хвороби у дітей: підручник /за ред. Л.І. Чернишової. - К.: ВСВ «Медицина», 2016. 1016

с.

2. Інфекційні хвороби в дітей: підручник/ С.О. Крамарьов, О.Б. Надрага, Л.В. Пипа та ін.; за ред. проф. С.О. Крамарьова, О.Б. Надраги – К.: ВСВ «Медицина». – 2010. – 392 с. + 14 с. кольор. вкл.
3. Наказ про внесення змін до календаря профілактичних щеплень в Україні та переліку медичних протипоказань до проведення профілактичних щеплень від 11.10.2019 р. № 2070.

Допоміжна

1. Керол Дж. Бейкер; наук. ред. пер. проф. Крамарьов С.О. ; пер. з англ. Закордонець Л.В. Атлас дитячих інфекційних хвороб. Червона книга = Red Book Atlas of Pediatric Infectious Diseases : пер. 3-го англ. вид. : двомов. вид. /— К. : ВСВ «Медицина», 2019. 744 с.